

K imenu »Médji dol« primeri tudi: »Medíja«, dolina med Trojanami in Zagorjem.

Tudi dolina za Rabeljskim jezerom se imenuje nemški »Seissera«; to je nastalo iz za + jezero.

K »Ranče« primeri goriško vas Renče (dialektično »Ranče«, zato ital. Ranziano) in Renka, Drenka v beneški Sloveniji.

Glede »Melkuš« bi sprejeli g. Kunšiča razlago, ako ne bi vedeli, da je ondi farni patron sv. Miklavž (dialektično »Mikvavž«).

Pvehel (Puhel) je bil že v »Mittheilungen« l. 1895. na 6. str. točno določen.

Trudoljubivi g. Kunšič, katerega s temi vrsticami nikakor nečemo odganjati od začetega, tako umestnega raziskovanja, se je i po nekaterih drugih prejšnjih i po naših sedanjih pripomnjah menda uveril, da ravno posel, ki se ga je lotil, ni izmed najlažjih ter zahteva poleg najobširnejšega splošnega tudi temeljitega lokalnega znanja.

Zbornika »Mittheilungen« nam je došel IX. letnika 4. sešitek s to-le domovinoslovno vsebino: 1. Ueber einige für die Flora Krains neue Arten, Varietäten und Bastarde aus der Farngattung Aspidium Sw., von Prof. A. Paulin. 2. Schloss und Herrschaft Flödnig in Oberkrain, von Vladimir Levec. 3. Die Schneiderzunft in Rudolfswert, von K. Črnologar. 4. Beiträge zur Geschichte Krains im Kriegsjahre 1809, von Prof. Dr. Oskar Gratzy.

Planinskega Vestnika zadnja (II. letnika 8.) ravnokar izšla številka je prinesla zopet lepo gradivo. Poleg treh pesmi (vvodna »Triglavu«, zložil J. C. O., sonet »Triglavski koči« in »Hribolazcem ob otvoritvi Triglavske koče« v tercinah, oboje zložil Fr. S. Finžgar) se nahajajo ti-le članki: »Slavnostna otvoritev Triglavske koče na Kredarici dne 10. avgusta 1896. l.«; »Na Krim«, spisal Ciril; »Na Matajuru (recte: Matajurju). Prvi izlet Soške podružnice dne 22. in 23. julija l. 1896.« Priobčil —X—; »O plezanju po visokih gorah.« Spisal L. Wölfling. (Dalje in konec). »Društvene vesti.« — Ta številka ima tudi prilogo, v kateri je: »Triglav. Slavnostna pesem ob otvoritvi Triglavske koče na Kredarici dne 10. avgusta leta 1896. Zložil Jakob Aljaž, častni član Slovenskega planinskega društva.«

Nova slovenska učila za zemljepisni pouk v prevodu, oziroma prireditvi prof. S. Rutarja:

Muchova stenska tabla »pra- in ranozgodovinskih« spomenikov s 4 str. teksta v 4° (izšla letošnjo pomlad).

Avstro-ogrška monarhija, za slovenske šole priredil prof. S. Rutar. Dotiskana je bila v kartografskem zavodu Ed. Hölzla.

Slovenski atlant za ljudske šole v 7 kartah, preložil prof. S. Rutar, izdelal Ed. Hölzl na Dunaju; izide v začetku septembra t. l.

Dr. I. Tavčarja zbrane spise izda knjigarnica Ig. pl. Kleinmayrja & Fed. Bamberga. Vsa zbirka je preračunjena na pet zvezkov iste oblike, kakršna je Stritarjeva in Levstikova izdaja iste tvrdke. Stavek se je že pričel, in še za letos sta obljubljeni dva zvezka.

Zora je priobčila v zadnjem nam došlem (II. letnika II.) zvezku med drugim »obsegom« na str. 46. tri primere »Rispetov«, t. j. neke stalne pesniške, doslej v Slovencih še menda neobdelane oblike. Našim mladim

pesnikom in sploh prijateljem poetike v prilog naj ponatisnemo prvi primer izmed omenjenih treh.

Glej, vrba trhla, brazdovita rase
Na bregu ob valovih vóde čiste,
Obleko svatovsko spet deva náse;
Zelêne živobujno žêne liste . . .

Počasi srce moje leta vela
Z nočjó in strahom so objela . . .

In kar so trhli vrbi listi mladi,
To meni je spomin o strti nadi!

Pripomnimo naj še, da v prvi kitici II. in III. rispeta stiki niso kakor v I. razvrščeni po vzorcu *abab*, nego so objemne: *abba*.

Letno izvestje c. kr. obrtnih strokovnih šol (strokovna šola za obdelovanje lesa z javno risarsko šolo in strokovna šola za umetno vezenje in čipkarstvo) v Ljubljani v šolskem letu 1895./96. Na svetlo dal c. kr. direktor Ivan Šubic. V Ljubljani 1896. Založili c. kr. obrtni strokovni šoli. Natisnila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Str. 20. — Hvala Bogu, zopet eden izmed slovenskih »rari nantes in gurgite vasto« nemško pisanih poročil o naših domačih zavodih!

Še enkrat Fischerjeva izdaja Fr. Prešerna. V svojem naznanilu te nove izdaje na str. 119. letošnjega tečaja je Zvonovo uredništvo opomnilo, da mu je bil doposlan zapisnik tiskovnih napak, in da ga o priliki objavi. Ker se je v reklami za to izdajo s čudovito opoklostjo poudarjalo, da ni bilo mogoče v tem novem, dasi v trdi Nemčiji tiskanem Prešernu najti nobenih tiskarskih pogreškov, in ker tako zvanemu javnemu mnenju, kakor je videti, neugodna naša sodba o Fischerjevem Prešernu ni ugajala, tedaj smatramo za svojo dolžnost, da v opravičenje Zvonove sodbe razsodnemu čitateljstvu prijavimo svoje razloge, oziroma suho razpreglednico tiskarskih in redaktorskih pogreškov. — Ker brez rokopisa, tiskarni predloženega, ni mogoče vselej dognati, kaj je tiskovna hiba, kaj pomota urejevalčeva, tedaj postavimo v prvo vrsto samo očitne tiskarske napake, katerih je sicer seveda urednik kot korektor tudi sokriv, vse dvomljive slučaje pa denemo na redaktorjev rovaš.

Že v kazalu samem najdeš, pozorni čitatelj, lepo vrsto tiskovnih hib: III. 14. in IV. 12. V spomim (nam. v spomin); IV. 1. (35. 15.) Judovsko deklé (nam. Jud. deklê); VI. 11. alí (nam. alí); VI. 17. Komur je bila sreče dar klofuta (nam. Komur je bila sreče dar klofuta); VI. 25. Obombe (nam. Opombe).

Pa porečejo oboževalci te elzevir-izdaje iz Lipskega: »No, prava reč! To so samo take napake, ki si jih vsaki čitatelj lahko sam popravi.« Izvrstno opravičilo, zares! Za Slovence je vse dobro, da je le v rdeče usnje vezano in po robu pozlačeno; kajti črka mori, a duh — pardon! usnje in zlato je tisto, kar oživlja.

Toda nadaljujmo suhoparno naštevaje: 8. 6. teki (nam. tebi); 9. 24. pezo (nam. jezo); 10. 24. vdrža (nam. vdrža, ozir. udrža); 13. 3. Kler (nam. Kjer); 14. 1. Po morži (nam. Po morji); 14. 8. palcev pe (nam.